

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino saj do ponedeljka 20. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani 16. januarja.

Nemški listi imajo navado, da kaj radi Rusijo sumničijo, da preti evropskemu miru. Če se v Rusiji le malo pomnoži vojska ali tudi le finančna straža ob meji, že vidijo v tem namero, da Rusija hoče začeti veliko evropsko vojno in hitro je treba velikih protinaredb; če se jeden polk pomakne na zapad ali kaka utrdba zgradi ob meji, že začno kričati ob oboroževanjih, kakor bi se vsa ruska vojna moč bližala zapadu, da uniči vse plodove mnogoletnega dela evropske kulture. Ravno tako vidijo v novih železnicah le priprave za vojno, dasi so v Rusiji nove železnice ravno tako potrebne v gospodarskem, kakor v vojaškem oziru. Če tudi se je poslednja leta zgradilo mnogo železnic, vender jih Rusija v primeru k svojemu velikemu obsegu nema toliko, kakor druge države evropske, zlasti zapadne, kjer bodo v nekaterih krajih kmalu imeli železnico, rekli bi, skoro do vsake vasi. Ravno tako naravno je pa, da Rusija gradi železnice bolj na zapadu, nego na vzhodu, ker baš na zapadu se najbolj razvija ruska obrt in ruska trgovina. Sicer pa v Rusiji v kratkem mislijo osrečiti tudi Sibirijo z ogromno železnico, katere proga bode najdaljša na svetu.

Mnogi listi kaj radi naglašajo, da Rusija le hrepeni, da si prisvoji Bolgarijo. Kolikokrat so že tudi strašili, da se zbirajo ruske čete, da zasedejo Bolgarsko. Govorilo se je celo, da so ladije za prevoz čet v Bolgarijo že pripravljene. V Rusiji pa na to še nihče misli ni. Odločujoči krogi so že večkrat naravnost izjavili, da Bolgarska vojne ni vredna in da Rusija nikakor ne misli kratiti svobode Bolgarom, saj jim jo je baš ona priborila s krvjo svojih junakov.

Zadnja leta je že večkrat imela Rusija najlepšo priložnost, da začne vojno zaradi Bolgarije. Ne le, da je tudi Francija voljna jej pomagati, je tudi Nemčija že mnogokrat dala razumeti, da bi ne

nasprotovala ruskej politiki v orijentu. Ruskej vladi bi tudi ne bilo baš težavno Nemčijo pregovoriti, da Bolgarijo prepusti svojej osodi in Avstrijo pusti na cedilu, če bi se hotela potegovati za Bolgare.

V tem ko so drugod hoteli z napravo novih pušk, se Rusija še dandanes ni odločila za noben sistem in tudi kaže, da se jej ne mudi z uvajanjem novega orožja. Tako ne postopa država, katera le išče priložnosti, da bi pokorila kako deželo.

Bolgari se že dolgo Rusom postavljajo po robu in se nehvaležno bratijo z nasprotniki svojih osvoboditeljev, a Rusija ostaja mirna, če tudi je baš njeni prijatelj v Bolgariji in bolgarski emigranti priganjajo, da bi s silo pognala Koburžana, toda miroljubje ruskega carja je tako veliko, da ga ne popusti hladnokrvnost, naj Stambulov in tovariši preobračajo še take kozolce. Z nenavadno mirnostjo je ruska vlada opozorila na nezakonito postopanje bolgarskih mogotcev, ki lahkomiseljno delajo dolgove in zastavljajo narodno imenje.

Da so v Rusiji možje, ki bi radi, da se začne vojna, ne tajimo, posebno v vojaških krogih je nekaj mož, ki bi radi svojo hrabrost in zmoglost pokazali na bojišči. Pa tudi javno mnenje vselej ne odobrava prijenljivega postopanja vlade, a bojaželne težnje ne vplivajo na odločujoče kroge. Zadnji čas je tudi Rusija precej storila za zboljšanje vojne sile, čemur se pa ni čuditi, ko se vsa Evropa oborožuje. Gledati mora, da je mogoči dogodki ne najdejo nepripravljene. Posebno je obračala pozornost na črnomoško mornarico, da bode mogla uspešno braniti koristi svoje, ko bi prišlo do rešenja orijentskega vprašanja.

V orijentu ni nobene stalnosti. Berolinski dogovor je bil le polovičarsko delo, pa še to se ni zvršilo. Zato pa vlada velika nevolja v Makedoniji, na Kreti, Starej Srbiji, Albaniji in v Armeniji. Treba je le iskre, pa se razširi požar po vsem Balkanu in tudi v azijskih pokrajinah turških. Rusija seveda gleda, da bode pripravljena, ko bi se morda tudi proti njeni volji začele kake homatije, da ne bodo Angleži in drugi zapadni narodi si prisvojili vsega upliva v orijentu na škodo Rusiji, ki je na milijone že žrtvovala in prelila potoke krvi za orijentske kristijane. Taka oboroževanje se pa ne smejo tako tolmačiti, da Rusija le gleda, da napravi kak

punt v orijentu, da se potem začne vojna v katerej se bode polastila najmastnejših kosov evropske Turčije. Dala je zadnje čase ta mogočna slovanska država preveč dokazov o svojem miroljubju.

Da ves svet zve, kako vladar mogočne Rusije želi, da se ohrani mir, se baš miroljubnost naglaša posebno v ekspozé finančnega ministra. Opazke v tem ekspozé, da je car trdno sklenil varovati mir, neso slučajne, ampak so nekaj carjev program. V tem ekspozé se odločno naglaša, da je car ostro prepovedal, vse izdatke, ki neso navedeni v budgetu, in bode torej v bodoče vojni minister smel le v vojnem času zahtevati izrednega kredita, drugače se mu ne bode nikdar dovolil. Za novo oboroževanje postavilo se je v budget samo 10¹/₂ milijona rubljev. Car želi miru, da se bodo mogle razvijati produktivne moči in blagostanje narodovo. Iz tega ekspozé veje tak mirovni duh, da le izredni dogodki morejo stvari premeniti. Ta izjava je jako povišala nade v evropski mir, ki se bode najbrž ohranil, če se ne bode morda motil s strani kake druge države. Miru pa baš ne pospešujejo napadi na Rusijo v nemških listih. Blago voljo vladarja mogočne Rusije tako tolmačijo, da je Rusija le zaradi tega miroljubna, ker še za vojno pripravljena ni. Ko bi bilo tako tolmačenje pravo, bi v Rusiji gotovo bolj hiteli z vojnimi pripravami. Mi mislimo, da diplomati evropskih držav stvari drugače sodijo, kar je želeli. Preveč zidati na slabost Rusije, bi morda bilo nevarno, ker bi utegnili privedi do vojne. Če bi v Peterburgu videli, da se njih beseda prezira, ker se misli, da Rusija ni dovolj močna, da bi začela boj, bi začelo prevladavati vojevito mišljenje, ter bi se odločili za akcijo. Mi želimo, da se stvari tako ne zasujejo, da bode mogel v tem letu kmet mirno hoditi za plugom, trgovec in obrtnik pa po družih opravilih svojih.

„Srbstvo v 1889. letu.“

Glasilu radikalne srbske stranke, Beligrajski

„Odjek“ piše pod tem naslovom tako:

„Koncem starega leta treba vsekakor, da vržemo četudi le leteč pogled po širnem, milem nam Srbstvu. To nam je tudi dolžnost proti plemenu svojemu.

V splošnem oziru ne moremo reči, da je pre-

LISTEK.

Slike litevske.

V palači in dvorci.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.

(Konec.)

Karte! Pan Henrik se je obotavljal v pričetku, nehoteč slišati o igri ničesar, ali zmagan je bil nanagloma po splošnem zahtevanju vseh gostov. Zasukal je glavo, in v trenutku ležala je igra na mizi.

Kar se mene tiče, zdelo se mi je, da sem tej šlahti pri igri odveč. Na razne načine pošiljali so me k damam na vrt. No, odkritosrčno povem, ni mi zelo mrzelo, da so se me hoteli iznebiti, in šel sem brez dolgega pregovarjanja k damam na vrt. V resnici nisem imel kaj obžalovati. Pri igrah in popevkah bežal mi je na preprogi cvetja in trav čas še hitreje. Iz ust krasnih Litvinek izvedel sem pri tej priliki zopet mnogo, kar spada v obsežek slovanskega rastlinopisja. Na vsak cvet, na vsako travo vedele so kak verz ali kako prazno vero.

Mračilo se je že, ko smo se vračali k soplehju. Dame so bile okrašene s svežim cvetjem in tudi nam pripadel je iz rok radodarnih lepih stvaric marsikateri popek.

Igralci so bili baš v hudem ognji. Karte so letale kakor pleve v mlinu. Le to se je glasilo: kralj, as, fant, karo ... vse skupaj brez reda. To umem malo.

Tako stoje tu za njimi in gledaje na „razuneto“ družbo, izpustil sem nehote zvedavo vprašanje, kdo da dobiva?

„E!“, reče černo pan Vincencij, jeden teh, ki so včera največ šepetali, „pan Henrik ima iz pekla srečo ... obigral nas je vse ... le pogledjte ... kakor pravim, iz pekla srečo!“ In pomežknil je smehljaje na svoje soigralce.

K temu pridružilo se je močno, trdo a veselo soglasje panov, na katerih sem sicer tudi opazil, da so držali karte neobičajno — zanikerno.

„Iz pekla srečo!“

In stari kavi pan Henrik zbira je v tresočej se roki kupec kart, ves zatopljen v igro, smejal se je lokavo in bohotal z otročjim detinskim zadoščenjem, kakor bi hotel reči: „To imate od tega,

ker igrate s panom Henrikom ... ali vam nisem rekel, da pustite karte? To imate od tega ...“ In zopet se je posmejal, in zalesketalo mu je v očesu nekoliko solzic.

In v resnici, šlahta je izgubljala, kakor Nemci v Grünwaldu. Na pana Henrika skledici lesketala se je množica penéz.

„Iz pekla srečo!“

Da ... škoda, da ga ni spremljala ta sreča od same zibelke in da mu je prišla stoprv na pozno jesen življenja ...

Takoj na to storili so igri konec. Posmejali so se še jedenkrat, pan Henrik je stresel z glavo, in razšli so se kostalej družbi.

Zdelo se mi je malo čudno, da je starec obigral tako številno, čvrsto družbo.

In mučil se radi tega sploh ni nihče — naopak, meli so si roke in na marsikaterem obličji sem opazil izraz, kateri je očitno govoril: „To smo mu, revčku, zadostili.“

In zadostili so mu gotovo. —

Oddaljivši se s kopo prijateljev, ustavil sem se zamišljen mej dvermi. Misli sem zopet na poljsko litevsko gostoljubnost.

teklo leto bilo posebno povoljno za Srbstvo, zlasti na gospodarskem polju.

Črnogoro in Hercegovino obiskala je v letu preteklem huda lakota. Nastala je velika beda v obeh srbskih deželah, ali hujša bila je še v Hercegovini. V veliki sili dvignilo se je do 7000 glav naroda iz Črnogore in preselilo se zopet v srbsko deželo in državo, v Srbijo s teškim trpljenjem in z mukami v zimskem vremenu. Da se je preseljevanje pričelo jeseni, bilo bi manje težav in muk.

Zahvaljujé se najprej našim prednikom, ki so nam ustvarili to državo, potem pa novemu stanju v Srbiji in možem, ki vodijo usodo njeno, našli so siromaki srbski iz bratske nam države zavetišče v Srbiji in neso primorani, da umirajo gladu ali se pa razselé po svetu in poginejo v tujini. Pomoč srbske države in darežljivost velikega naroda ruskega olajšuje in bode olajševala bedo teh trpinov. — Ako je pri tem Črnogora izgubila na prebivalstvu, vender to ni poginilo, no se je ž njim pomnožilo prebivalstvo Srbije, zopet srbske dežele in države.

V Hercegovini, rekli smo, da je nekako hujša beda. A hujša radi tega, ker se od ondot tako lahko ne dopušča izseljevati se in pa celó v Srbijo. Razven tega so veliki davki državi in begom, a tudi o velikih globah za tihotapstvo tabaka in druge stvari piše se v raznih časnikih.

V Bosni bila je letina boljša, a tudi tu, kakor v Hercegovini, ponavljala se je neprestano neprijetna prikažen: izseljevanje, četudi v malej meri, našega naroda, posebno pa Srbov turškega veroizpovedanja. Nagibi za izseljevanje so morda ozbiljni in gledé osebnih nazorov izseljencev samih tudi umestni, no, mi mislimo, da nikakor neso v tolikej meri opravičeni, da bi bili neobhodni in da se morajo seliti. Bošnjaci in Hercegovci, ki so se preselili v Carigrad ali v Azijo, a ne znajo turškega jezika, čutili so najtežje breme preseljevanja svojega, prišedši mej tuj narod, ki je po veri res ž njimi jednak, ali tuja kri in tuja kost in jih ne priznaje niti za svoje sorojake, niti za svoje soplemenike. A ko se potroši ono malo denarja, kar se je dobilo za prodani imetek, tedaj še le vidijo izseljenci, v kako žalosten položaj so zašli in zaman vzdihajo po svojih domovih. Iz imovitih ljudij nastali so siromaki. Zato je boljše, da vsak zaveden Srb in prijatelj našega naroda s svetom upliva na ljudstvo, da opusti misel na izseljevanje v tujino, marveč kolikor možno skrbi za to, da sedi na svojem ognjišči, na svojem domu in da se z izseljevanjem ne slabí srbski živelj. Izvestno ne bode vsako leto tako napačno in neplodno, kakor je bilo letos v nekaterih krajih, in upati je, da se bode obrnilo na bolje v teh krajih. No, dokler se mej tem ne reši agrarno vprašanje, našemu narodu ondu ne bode lahko. O rešitvi tega vprašanja pa skoro kakor da niti govora ni.

Sicer pa, razven vsakeršnih nezgod, ki so zadele one kraje, vender moremo zabeležiti, da tamošnji srbski narod diha v srbskem duhu in živi v srbskem mišljenju. Koliko je pridobila srbska zavest, priča nam tudi to, da v Bosni in Hercegovini ni več nikakršna redkost, da se muhamedovci priznavajo in nazivljejo Srbe turške vere. Naši omikani sorjaki in njih trgovinski red se vedno globeje udajajo srbskemu mišljenju. In to je priča za budno

začest, ko jezuitska propaganda napenja vse sile, da bi nam narod spravila na drugo pot, a doslej ni niti za ped uspela.

Dogaja se, da je moralni upliv močnejši, nego gmotna škoda. V vprašanji, o katerem govorimo, je zares tako. V moralnem oziru in v zavednosti je Srbstvo na tej strani le pridobivalo. Ono ima in vzdržuje svoje šole, akoravno se vse stori, da se mesto njih ustanové občinske in deca vabi v takšne šole.

Kadar iz ponosne Bosne in junaške Hercegovine vržemo pogled na najbližjo pokrajino, v kateri živé Srbi, na Primorje, vidimo, da je srbski narod v tem kraju imel hudo volilno borbo, v kateri je jedno mesto izgubil, dve pa pridobil. V čisto srbskeji Boki izvoljen je v dalmatinski zbor človek, ki ni naš sorojak, dasi je naš soplemenik. A stari in slavni Dubrovnik so si Srbi čisto osvojili. Izvolili so dva Srba poslancema in oni so gospodari v njem.

Kolikor je to nepobiten dokaz za napredek in razvoj srbske zavesti v Primorji, v Dalmaciji, v toliko je znamenita okolnost, da se katoliški Srbi bore ravno ob rami skupno s pravoslavniimi Srbi za narodnost srbsko in njene pravice na kršnem srbskem Primorji. Kolikor je boritelj mej pravoslavniimi Srbi, toliko tudi mej Srbi katoliškega veroizpovedanja. Poslednji neso nič slaběji od prvih in po vsem sodeč, zdi se, da baš ondu vsprejeto gaslo nesmrtnega vladike Rada: „Ne pita se ko se kako krsti, no čija mn krvca grijo prsi“.

Članek se potem obrača v Istro, kjer so slovanski soplemeniki toliko napredovali, da imajo danes svojo stranko v Poreškem zboru in kjer se je narod tako probudil, da se mora istrski kmet razumeti in razgovarjati s kmetom ob Timoku.

Nadalje se članek bavi z razmerami v Liki, Krbavi in Baniji, v Hrvatski, Slavoniji, Sremu in Banatu in ponavlja stare srbske pritožbe, katerih pa tu iz lahko umljivih razlogov nečemo posneti. Naposled pa ima še nekoliko besed o Stari Srbiji in Makedoniji, rekoč: „O prosvetnem in kulturnem stanju tega naroda more se le malo govoriti. Razven bogoslovja v Prizrenu ni nobenega drugega prosvetnega središča, še menj pa kacega srbskega lista, kakor v ostanh srbskih pokrajinah. No, ko je tamošnji narod vsled železnice prišel v neposredno zvezo s Srbijo, začela se je v teh zgodovinskih krajih buditi in jačiti narodna zavednost, akoravno se ondi srbskeji knjigi in šoli delajo vsakeršne ovire“.

To so glavne misli v navedenem članku, katerega smo posneli samo zaradi tega, da se naši čitatelji priučé, kako mnenje prevladuje v odločujočih krogih Beligradskih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. januarja.

Državni zbor snide se dne 29. t. m., da bode nadaljeval svoje delovanje. Prve dni zborovanja se bode že videl uspeh češkonemških konferencij, če bi tudi poprej nič zanesljivega ne prišlo v javnost. Če se konference bodo neugodno končale za Nemce, bodo pri prvej priliki pokazali nevoljo svojo proti vladi.

so odšli — imel je pan Henrik toliko, kolikor je baš potreboval za bodoče pogostovanje. V hvalo tej previdnosti nikdar ni bil prisiljen, sneti s stene poslednjo sliko.

Imel je srečo iz pekla — ta starikavi šlahčič stoječ že nad grobom...

Mej tem klicali so nas zopet v skupno sobo. Vsi so se že napravljali na odhod, in vsak je tudi našel svoj klobuk. Le pan Henrik je še naudušeno letal okolu mize in dolival starega ogra v prazne ali poluprazne čaše. Povsod je moralo biti do vrha.

Tu! Pripravljali so se h konečnej napitnici, k slavnemu klicu: „Kochajmi si!“

Ta napitnica v starej Poljskeji ni nikdar izostala in vsaka gostija se je ž njo častno skončevala. Donela je vedno naudušeno, kakor gaslo prijateljstva in bratstva, pri njej je prenehal spor, in ako je imel kdo kako progó na čelu, skrival jo je.

„Oj, ljubimo se!“

Pri panu Henriku šlo je vse po starem redu, torej tudi poslednja napitnica.

Ustopil se je na samo čelo velike mize, napel prsa, dvignil ognjeno čašo in zaklical s pomlajenim, gorečim glasom: „Ljubimo se!“

Nedavno je bila vlada razpustila Rovdniski okrajni zastop na Češkem, v katerem so imeli Mladočehi večino. Pri novi volitvi zmagali so zopet Mladočehi in zastop je izvolil Mladočeha Malyja načelnikom, katerega pa cesar ni potrdil.

„Politická a hospodárská jednota“ v Opavi sklenila je dné 6. t. m. v svojem občem zboru resolucijo, v kateri protestuje proti sklepu šlezskega deželnega zbora, s katerim se je dovolilo 30000 gold. podpore nemškega šulferajna šoli v Klimkovicah.

Kakor je znano, so sprva mislili vojsko avstrijsko oborožiti z repetirkami večjega kalibra, pozneje je pa vojno ministerstvo odredilo, da se kaliber pomanjša. Ker je bilo nekaj pušk večjega kalibra že narejenih, ima sedaj naša vojska dvojne vrste repetirke. To pa v vojaškem oziru ni baš ugodno in vojno ministerstvo bode v kratkem zahtevalo izredni kredit; da se puške večjega kalibra predelajo v puške manjšega kalibra. Torej nove zahteva za oboroževanje.

Delavci v ogerskeji tovarni za orožje v Budimpešti preté, da bodo ustavili delo, če se jim plača ne povikša. Vsak delavec služi na dan le po 1 gld. 20 kr. Tovarna, ki pa ima sedaj le 200 delavcev, se je zavezala, da bode do konca leta 1890 izdelala 100.000 pušk; narede jih pa na dan le 250. Že ob novem letu bi bila morala izročiti 1000 pušk za uzorce, pa svoje dolžnosti ni spolnila in je zaradi tega plačala globe 10.000 gld. Delavci vedo, kako se je tovarna zavezala in zatorej mislijo, da je zdaj pravi čas, da je prosijo, da jim povekša mezdo na 2 gold.

Vnanje države.

Vlada bolgarska je zadnji čas nakupila več orožja in družih za vojne namene potrebnih stvari. Kupili so tudi 2000 konj. Tako se vsaj poroča iz Belegagrada, kjer jako vestno poizvedujejo za bolgarsko oboroževanje.

Francoskeji vladi bi bila interpelacija zaradi baje nameravanega potovanja Carnota v Bruselj, kjer se snide z nemškim cesarjem, jako nepopoljna. Prizadeva se, da bi odgovorila Gerville-Reache, da bi ne staval interpelacije. Ali se jej posreči, ne vemo, kajti nekatera poročila zagotavljajo, da se bode interpelacija stavila, druga pa, da se ne bode. Tudi se ne ve, bi li kak drug poslanec ne staval interpelacije, če bi je Gerville-Reache ne hotel. Vlada se boji, da bi se pri razpravi o takej interpelaciji izustila morda kaka beseda, ki bi utegnila škodovati vnanji politiki republike, to se je tembolj bati, ker bi monarhisti in Boulangerjevi pristaši gotovo tudi to priliko si kolikor moč poskusili izkoristiti, da vržejo sedanjo vlado. — Zbornici sta se sešli zopet predvčeraj. Zbornica poslancev je izvolila Floqueta zopet predsednikom. Podpredsednika bodeja voljena še le danes.

Volitve za državni zbor nemški so se zato tako hitro razpisale, da bi opozicijske stranke ne imele časa dobro pripraviti se za volilni boj. Na ta način upa vlada doseči zanj ugoden volilni izid. Zastopnik kancelarjev, Bötticher, je hotel, da bi bile volitve še le v marci, pa je kancelar hotel, da so kolikor mogoče hitro, ker potem je pričakovati, da bode voljen državni zbor, ki bode hodil z vlado po drni in strni in se ne bode branil vsprejeti zakon proti socialistom v obliki, kakor ga je predložila vlada. — Sedanji državni zbor bode baje zboroval le še kacic 10 dnij, potem se bode pa zaključil.

Pomladi bode baje vlada angleška razpustila parlament. Čas za nove volitve se jej nekda zdi jako pripraven. Budget, kateri predloži za bodoče leto, bode tako ugoden, da bode gotovo mnogo pripomogel za vlado ugodnemu izidu volitev. O. Shea je baš zdaj začel pravdo proti ženi zaradi ločitve zakona, v kateri bode baje Parnell tako kompromitovan, da bode zgubil vso veljavo, kakor

Tu me premoti naglo pan Gervazij.

„Zakaj tako samotni?“

„Mislim na pana Henrika...“

„In na nas ne?“

„Tudi!“

Posmejal se je. Za nekaj časa prijel me je zaupljivo za ramo in me povedel v sosednjo sobo. Tam ni bilo nikoga. In povedal mi je šepetaje, kako so zadostili starčku.

Sedli so h kartam in igrali tako, da bi pan Henrik dobival. Ko pa je banka pana Henrika že svedočila o tem, da mu ponuja dosti gmotnih pripomočkov, da bi mogel zopet kmalu vse pane sosedé povabiti in pogostiti — nehali so igrati.

„No... razumete?“

„Dà, dà, razumem...“ in stisnil sem roko pripovedovalčevu za vse.

To vam je krasen, plemenit hazard, h kateremu sestí — bi se v resnici ne smel obotavljati nihče.

In dozvedel sem še pozneje, da je bilo neredko, da so napravili tak hazard — vedno, ko so opazili, da se je negloboka zakladnica pana Henrika izpraznila do dna. Tu so prišli vedno, igrali in, ko

se nadeja vlada. Parnell je namreč nekda več let imel nedovoljeno znanje s Sheovo ženo.

Domače stvari.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani).
Po smislu društvenih pravil §§ 7. do 10. sklicuje odbor društva „Pravnika“ redno glavno skupščino za letošnje leto na dan 25. januarja t. l. zvečer točno ob 7. uri v dvorani glavnega mestnega zastopa Ljubljanskega z naslednjim dnevnim redom: 1. Nagovor načelnikov. 2. Poročilo odborovo in sicer a) tajnikovo, b) knjižničarjevo, c) blagajnikovo d) odseka za društveni list. 3. Poročilo preglednikov računov. 4. Volitev a) društvenega načelnika, b) odbornikov, c) preglednikov računov za bodoče leto. 5. Posamezni nasveti. K obilni udeležbi vabita uljudno za odbor: dr. Fr. Papež s. r., načelnik, dr. D. Majaron s. r., tajnik. V Ljubljani, dne 11. januarja 1890.

— (Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani) izročilo je te dni velezaslužnemu gospodu A. Nedvėdu, c. kr. učitelju glasbe na tukajšnjem učiteljski in slavnoznanemu skladatelju lepo izdelano častno diplomu.

— (Gosp. dr. Fran vitez Močnik), umirovljeni deželni šolski nadzornik v Gradci, podaril je tudi letos, kakor vsako leto, „Narodni Šoli“ 15 gld., „Vrtcu“ 10 gld.

— (Umrli) je včeraj gosp. Blaž Lenček, župnik v Staremtrgu pri Loži, odličen kot duhovnik in poznat kot izvrsten pevec. V miru počivaj!

— (Na Dunaji) bil je včeraj prvi shod tajnikov avstrijskih trgovinskih zbornic. Prisotni so bili mej drugimi iz Ljubljane ces. svetnik Murnik, iz Gradca dr. Kautzner, iz Ljubnega Kupelwieser. Predsedoval je dvorni svetnik Brache'li. Sekcijski načelnik Haardt pozdravil je zborovalce v trgovinskega ministerstva imenu. Volilo se je najprej več odsekov.

— (Lokalna železnica iz Celja v Velenje.) Včerajšnji državni zakonik objavlja dne 2. novembra 1889 dovoljeno koncesijo za zgradbo in obrat normalnotirne lokalne železnice iz Celja čez Šoštanj v Velenje. Podjetnikoma gosp. Danieľ pl. Lapp in Ed. Klemensiewicz podeljena je pravica, da smeta sestaviti delniško družbo, katere pa prioritet ne sme izdajati. Železnica bode 38,6 kilometrov dolga. Državna uprava pridržala si je pravico, da sme čez 15 let po otvoritvi železnice vzeti v svoj obrat, opravičena je pa tudi, odkupiti jo, kadar bi hotela.

— (Hripa) je na Dunaji že ponehala. V Ljubljani in po deželi pa si išče še vedno novih žrtev, dasi se sme tudi v nas trditi, da je vrhunce že prekoračila. Zanimivo je opazati, kako se nadežna ta bolezen ravna po individualnosti. Nekateri osebe okrevale so v par dneh, druge pa ležale po 8 in še več dni. Nekaterimikom se prestana bolezen nič ne pozna, drugi so pa močno shujšali.

— (Iz Zagreba:) Tukaj se močno zatrjuje da pride Slavjanski s slavnim svojim zborom koncertovat tudi v Zagreb. Brzjavilo se mu je v tem zmislu z več strani ter se mu celo zajamčilo 3000 gld. Gotovo bi tem povodom tudi kak Ljubljčan obiskal kraljevi Zagreb.

— (Falbovi kritični dnevi) so že stalna rubrika v nemških listih in mnogo je lahkovernikov, ki jim pripisujejo resen pomen. Da je pa vsa to prorokovanje le prazen „švindol“, dokazal je profesor Jičinski v Pragi v svoji razpravi, v kateri silno smeši modrost nemškega astronoma Falba. Pred vsem konstantuje Jičinski, da Falb vselej trdi, da se je izpolnilo prorokovanje njegovo, ako se j dotični dogodek pripetil tudi šest dnij prej ali pozneje. Tako dobi za vsako prorokovanje 13 dnij. Razven Falba je še drug tak nemški modrijan, dr Servus. Ako seštejemo kritične dneve obeh teh nemških učenjakov, dobimo jih 673 v letu dni. Ker ima leto 365 dnij, bilo bi potem takem pre mnogo dnij dvakrat kritičnih. Jičinski priznava sam jeden kritičen dan, onega namreč, ko je Falb svojo teorijo stopil pred svet.

— (Popravek.) V včerajšnjem telegramu iz Londona urinila se je tiskovna pomota, da je umrl maršal lord Napier v Magdali. Pravilno je čitati, da je umrl maršal lord Napier of Magdala, to je Magdalski. (Magdala je namreč oni kraj v Abisiniji, kjer so Angleži pod Napierovim vodstvom sijajno zmagali.)

— („Učiteljski Tovariš“) ima v 2. številki nastopno vsebino: Katerih napak naj se učitelj pri vzgoji šolske mladine izogiba, da doseže svoj namen? — O strahovih. — Učiteljica tovarišici ob nastopu službe. — Knjiga Slovenska v XIX. veku. — Dopisi. — Vestnik. — Uradni razpis učiteljskih služeb.

— (Osepnice) začele so, kakor se nam piše
z Gorenjskega, razsajati po Kokri.

— (Včerajšnj potres) čutil se je po vsem Koroškem, vsaj Celovski včerajšnji listi imajo izveštja iz vseh krajev sosedne kronovine. Najhujši čutil se je potres v gledališči, katero je bilo dobro obiskano. Vender se je pa občinstvo dobro držalo, jedva tretjina je iz parterja bežala na prosto, zato tudi ni bilo nobene nezgode. Potres trajal je 3 sekunde, bil posebno jak v visokem zvoniku Celovškem, škode pa ni prouzročil. Čutil se je v Porečah, v Borovljah, Trbiži, Pliberku, v Železni Kapli, Velikovi itd.

— (Iz Selc) se nam piše dne 15. t. m.: Naznanjam vam, da smo sinoči čutili potres ob 1/2 10. uri. Sunek je bil precej močan, tako da so se majali predmeti, na steni viseči. Mér mu je bila od jugozahoda proti severovzhodu. Trajal je 1—2 sekundi.

— (Posojilnica v Šmihelu) na Koroškem dobro napreduje. Doslej je imela že 34.000 goldinarjev prometa.

— (Na Reki) sta sedaj dva znamenita angleška vojna parobroda, da imata v Kvarneru svoje torpedne vaje. Večji parobrod je „Hekla“, ki ima namen, da vodi vaje torpedovk. Parobrod drži 6400 ton in ima 4 torpedovke. Drugi parobrod „Polyphemus“ ima samo 2640 ton, a je zanimiv zaradi tega, ker je skoro ves v vodi in da ni skoro videti drugega nego nizki železni stolp, s katerega more samo eden človek ladijo voditi.

— (V Šmartinu pri Litiji) priredil rodoljubi dne 19. t. m. ob 4. uri popoldne v prostorih g. Ig. Zore-ta vulgo „Pri Krznarji“ na koorist družbi sv. Cirila in Metoda tombolo, pri kateri sodeluje Šmartinski pevski zbor. Vabila razpošiljala se ne bodo nikomur.

— (O količanska pevska društva „Adrija“, „Velesila“ in „Zarja“) vabijo občinstvo na veliko veselico z igro in plesom, katera bode dne 18. januarja t. l. v prostorih gledališča „Fenice“ po sledečem vsporodu: 1. Jenko „Naprej!“, godba. 2. Godba. 3. Hajdrih: „Na boj!“ (zbor) „Adrija“. 4. Godba. 5. I. pl. Zajc: „Kolo“ (zbor) „Velesila“. 6. I. pl. Zajc: „Hrivicam“, zbor z bariton-samospevom, „Zarja“. 7. Godba. 8. „Berite Edinost“, igra v jednem dejanji, izvršuj dramatični odsek Tržaškega „Sokola“. 9. A. Bendl „Svoji k svojim“, (zbor s četverospesvom), „Adrija“. 10. Fr. Grbič: „Slovanski brod“, (zbor), „Velesila“. 11. Godba. 12. Milaković: „Bojna pjesma“, (zbor) „Zarja“. — Odmor. — 13. Ples. — Ustopnina: k veselici in plesu 60 kr., samo k veselici na galerijo 30 kr., sedeži v parterji 20 kr. Začetek ob 8 uri zvečer. — Radodarnosti se ne stavijo meje.

— (Žrebca pingavske pasme) bol
kupil konjarski odsek c. kr. kmetijske družbe kranj
ske po javni konkurenciji. Kdor ima takega žrebca
plemenjaka na prodaj, pripelje naj ga 20. t. m. do
połudne ob 10. uri na Selo pod Ljubljano.

— (Razpisana) je učiteljska služba na
jednorazrednici v Zagradci. Letna plača 400 gold.
opravilnina 30 gold. in prosto stanovanje. Prošnj
do 6. februarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. januarja. Pri današnji štirih urah trajajoči konferenci nadaljevalo se je posvetovanje o justičnih zadevah. Obravnavanj bilo je jako težavno in ni se doseglo nikak približanje.

Dunaj 15. januarja. Cesaričinja udov. odpotovala danes zvečer v Gries pri Bolzanu kjer ostane dlje časa.

Dunaj 15. januarja. „Polit. Corr.“ do
bila je iz Peterburga vest, da bode prvi leto
šnji dvorni ples dne 22. januarja v Nikola
jevi dvorani v zimskem dvorci. Potem bodo š
trije dvorni plesi v zimskem dvorci, v Anič
kinem dvorci in v „Eremitaži“. V poslednj
palači bode tudi diletantska predstava, pri ka
teri bodo sodelovali veliki knez prestola
slednik in velika kneza Sergij in Pavel.

Beligrad 15. januarja. Kralj Aleksander dobil od carja podobo njegovo v povračilo jednacega darila, katero je bil kralj carju poslal povodom svojega maziljenja.

Rim 15. januarja. Kraljevič odpotoval v Napolj.

Novi York 15. januarja. Po pismih iz Ria de Janeiro je bilo pri ustanku dne 18. decembra sto puntarjev ubitih. Drugi dan usmrtili so 21 oseb.

Peterburg 16. januarja. „Praviteljstvenij Vestnik“ objavlja ročno pismo carjevo generalnemu guvernerju v Moskvi. Car pravi v pismu: Stopivši v novo leto, prosim Boga, da bi se tudi v bodoče vršil razvoj notranjih sil ljubljene domovine neprestano, brez vznemirjenja, sredi od vseh zaželenega, vse osrečujočega miru.

Bukurest 16. januarja. „Indenpendance“: Ministerski svet bode v kratkem zopet začel pogajati se zaradi z Avstro-Ogersko glede definitivne trgovinske pogodbe.

Madrid 16. januarja. Pogajanja, da se reši ministerska kriza, se bodo danes zopet pričela.

Razne vesti.

* (Slavni Dimitrij Slavjanskij Agrenjev,) ki je s svojimi pevci dosegel najsijajnejše uspehe v Parizu, Londonu in drugih mestih, prišle je sedaj koncertovat tudi na Danaj. Najsilavnejši nemški glasbeni kritik, Ed. Hauslick piše v „Neue Fr. Presse“ o tem koncertu jako pohvalno in izredno laskavo izraža ob izvorni krasoti ruskih narodnih pesnj in o ruskejs pevskej družbi, ki se je odlikovala nad vsako pričakovanje. Ed. Hauslick se upravi čudi, kako se morejo preproste narodne pesmi pevati tako završeno, a vender tako naravno in jednostavno in to v tolikem številu. S priznanjem se spominja tudi bogate ruske narodne noše vse članov ruske pevske družbe ter naposled priporoča vsacemu prijatelju petja in glasbe, da ne zamud bodečega koncerta, ki ga bude Slavjanskij na Dunaji priredit.

* (Izseljevanje v Ameriko.) Lani se je v Zedinjene države iz Evrope kaci 100 000 osonj manj preselilo nego predlanskim. Od 1882. izseljevanje v Zedinjene države vedno pojemlje. Iz Nemčije se je lani v Zedinjene države preselilo 100 000 iz Anglije 140 000, iz Skandinavije pa 44.000 ljudi. Poslednjih 70 let se je iz Evrope v Ameriko preselilo kaci 15 milijonov ljudi, mej njimi iz Nemčije 4.500.000, iz Anglije 6.000 000 in iz Skandinavije 100.000, iz Francije pa 350.000. Iz Irsk same se je izselilo v tem času preko oceana 31/2 milijona ljudi.

* (Sloveča ljubezen.) Vsa Italija se pripravlja, da dostojno praznuje ljubezen Danteja do svoje Beatrice. V ta namen bodo v Florenci v maju in juniji priredili narodno razstavo izdelkov ženske umetnosti in industrije. Vse slavnosti bodo prirejane le dame. Slavnosti bodo začetkom maja in do 9. junija, kateri dan se je bil Dante seznanil s Beatrico svojo. Prve dni maja bodo slavnost z muzikalničnimi produkcijami. Poleg tega se bodo razdeljevala darila za petje in instrumentalno godbo seveda le damam. Najboljše pisateljice italijanske bodo predlagale o ženskem življenji v Italiji.

* (Stoletnica.) Te dni umrla je v Loupiac neka ženska, katerej je le še 3 dnij manjkalo, da bi spolnila 105 let. Do svojega 100 leta je pridno delala in nikdar ni bila bolna v življenji svojem.

* (Električna rastlina.) V Indiji s zadnji čas zasledili čudno rastlino, ki je močno električna. V daljavi 6 metrov že upliva na magnetno iglo. Rastlina pa tudi ni ves dan jednako električna. Ob dveh popoldne je najbolj, o polnoci pa prav nič. Ob deževnem vremenu pa izgubi vsa električno moč, tedaj jej lahko trgaš liste, ne da bi te kaj dregnili. Noben tič, noben mrčes se ne ušede na to rastlino, kakor bi slutili, da jih na njej čaka gotova smrt.

* (Nenavadno vreme.) Iz Novega Jorka se poroča dne 28. decembra: Vreme je bilo pri nas za ta letni čas kaj nenavadno. V začetku tedna je bilo popolnoma poletje. Na božični dan je solnce tako pripekalo, da si se potil pri odprtem okni sedeč, kakor bi bilo v maji. V sredi tedna se je vreme nakrat premenilo. V četrtek imeli smo dvanajstih urah vse letne čase; zjutraj je bilo tako vroče, da ti je bil ogratač preveč; proti poldnevu je bila nevihta z bliskom in gromom, popoldne megla in hlad; zvečer vihar in proti polnoči silen mraz. Posledica takej hitre spremembe vremena je bila da ljudje v Novem Jorku vsi kišejo in kašljajo, ker so se prehladili.

* (Parnik se je potopil.) Nemški parni Dübürg se je na potu iz Singapore v Amoy ob silnem viharji razbil in potopil.

* (Osodepolen kovček.) Dne 1. janu
varja so v Lillu na Francoskem pogrešili štirinajst
letnega dečka Ludovika Herbauta. Vse pozvedo

vanje je bilo zaman. Nekega dne šel je strijc, pri katerem je obedoval deček na Novega leta dan, pod streho in je ondu opazil, da so klobuki, ki so bili navadno v kovčku spravljani ležali na tleh. Odprl je kovček in v njem dobil telo mrtvega dečka. Došli zdravnik je konstatoval, da se je deček zadušil. Zlezel je bil menda v kovček, da bi v njem malo zadremal, pa se je pokrov zaprl in se je ključavnica sama zaklenila, tako da deček kovčka odpreti ni mogel.

(Toaletne umetnosti.) s katerimi se skuša polepšati polt, so prastare. Že ženskam starega veka je bila rdeča barva na licih ljuba in če jo je jim priroda odrekla, so se pa umetno pomagale. V Ninivah so ženske gladile kožo z gobovcem, potem pa prevlekle z belo barvo kar na debelo. Atenjanke so lica barvale s svinčenim belilom in cinobrom. Ovid pripoveduje, da so rimske dame si rdečo in belo barvale lica, da celo leat očij znale so umetno napraviti. Ta pisatelj opisuje več barvil, ki so se rabile za lepotečenje v starem Rimu. Od Rimljanek so se naučile Galke in Nemke lepotečenja. V Nemčiji je v teku stoletji število lepotic narastlo na stotine. Najbolj se je pa v Franciji ta moda udomačila. Prenesla se je pa tudi preko oceana v Ameriko, kjer tudi ženski svet ravno tako kakor v starej Evropi skuša umetno povečšati lepoto svojo.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 1. številki naslednjo vsebino: Sporazumjenje. I. Zadača Avstro-Ogerske. II. Pogajanja s Čehi. III. Narodna avtonomija in državno-pravne skupine. IV. Program Slovencev. — O kritiki dr. Mahničar. II. K nasprotniškim razpravljanjem o nam očitnem razširjanju protestantskih načel. (Dalje.) — Slovenski župnik o „Slovanskem Svetu“. — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročniku izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., pololetno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

15. januarja.

Pri Slovci: Boyer pl. Berghof, Maurizio z Dunaja. — Leiss iz Gablonca. — Hladek iz Kočevja. — Albrecht iz Trsta. — Mally iz Čakovca. — Bettelheim, Lengl iz Velike Kaniže.

Pri Malici: Gasser iz Trsta. — Kulpacher, Fuchs, Engel, Zimmerman, Freiberg z Dunaja. — Sambo iz Trsta. — Mayer z Dunajskega Novega Mesta.

Pri avstrijskem cesarji: Štrukel iz Litije. — Cerar iz Glogovce. — Andolsek iz Tržiča.

Pri južnem kolodvoru: Ortolani iz Isole. — Gerite iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

14. januarja: Gabrijela Svetic, posestnikova hči, 9 mes., Poljanska cesta št. 66, za plućnico.

V deželni bolnici:

14. januarja: Anton Černe, gosteč, 52 let, za kostno gnilobo.

15. januarja: Fran Kaduc delavec, 19 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. jan.	7. zjutraj	743.4 mm.	-6.0° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	741.6 mm.	0.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	740.5 mm.	-3.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura -3.1, za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	88.25	—	88.10
Srebrna renta	109.60	—	109.75
Zlata renta	101.80	—	101.60
5% marčna renta	93.1	—	93.7
Akcije narodne banke	325.50	—	326
Kreditne akcije	117.85	—	117.90
London	—	—	—
Srebro	—	—	—
Napol.	332 1/2	—	333 1/2
C. kr. cekini	5.55	—	5.55
Nemške marke	57.85	—	57.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175	—
Ogerska zlata renta 4%	—	101	65
Ogerska papirna renta 5%	—	99	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	181	—
Rudolfove srečke	10	19	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	158	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

BLAŽA LENČKA
župnika v Starem trgu pri Loži

kateri je dne 15. januarja t. l., prejemši svete zakramente za umirajoče, v Gospodu zaspal.

Posvetni ostanki dragega pokojnika se bodo v petek dne 17. januarja t. l. ob 10. uri dopoldne položili k večnemu počitku.

Svete maše za dušniške bralo se bodo v farni cerkvi v Starem trgu.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1890.

(32) **Žalujoči sorodniki.**

Posebni parte se ne bodo izdajali.

Zahvala.

Za mnoge dokaze presrečnega sočutja mej boleznijo in ob smrti mojega presrečno ljubljene soproga, gospoda

MATIJE PERDANA

za lepe darovane vence in mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku izrekam najodkritosrnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 16. januarja 1890.

(33) **Marjeta Perdan roj. Čepon.**

Srbske narodne pesmi
o boju na Kosovem.

Iz zapuščine
Ivana Mohorčiča.

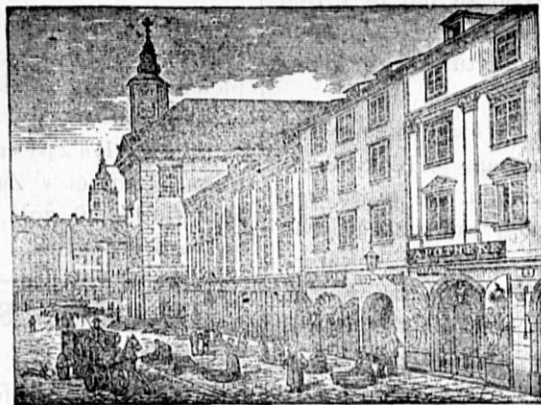
V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bo gotovo vsakomu, ki se zanima za soproste Srbe in njih pesem, dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy ja, deželna lekarna, Sackstrasse.
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Frančišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113. (1035-5)

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstädterstrasse 30.
Dunaj: Lekarna dr. Ottona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radetkiju“, III., Radetzkyplatz 17.

Zahvala.

Za mnoge vsestranski skazane dokaze sočutja mej boleznijo in ob smrti naš presrečno ljubljene, v cvetu življenja umrle hčerke

PAVLINE

izreka vsem prijateljem in znancem, zlasti gospodom pevcem za miloglasno petje, dalje za darovane prelepe vence in vsem drugim udeležiteljem spreveda, kakor z Rakeka, iz Planine, Cerknice, Hasberga in iz domače vasi svojo najiskrenejšo zahvalo

žalujoča rodbina

Melliwa.

Unec, dne 13. januarja 1890.

(30)

Služba občinskega tajnika

v Ajdovščini

z letno plačo 250 gld. je razpisana. — Zmožni prosilci naj uležé prošnje do 31. t. m. pri županstvu v Ajdovščini. (31-1)

Okrajna bolniška blagajnica v Ajdovščini
vsprejme takoj
zmožnega in zanesljivega

uradnika

z letno plačo 250 gld. — Prošnje se pošiljajo načelniku **A. Casagrandi** v Ajdovščini. (31-1)

Jurist

želi ustopiti kot stenograf v kako advokatursko ali notarsko pisarno v Ljubljani.

Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (23-3)

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908-23)
v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nedomesti v svojej trajnosti zlato plombo.

Nepresegljivo za zobe

je
I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevaljoča, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevaljoča ter ohranjuje zobe svetlo bele, a 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna Trnkóczy
v Ljubljani

zraven rotovža.

Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(1045-6)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.